

رتبه‌های برتر کنکور سراسری ۱۴۰۴ معرفی شدند

بودند. در رشته انسانی؛ ۵۵ دختر و ۵۵ پسر، در رشته ریاضی یک دختر و ۹ پسر بودند. در رشته هنر از ۵ نفر برتر؛ همه دختر بودند و در رشته زبان از ۵ نفر برتر؛ ۴ دختر و ۱ پسر بودند. براساس این گزارش ۹۵۷ هزار و ۷۹۸ نفر در نوبت اول آزمون سراسری سال ۱۴۰۴ و ۸۲۲ هزار و ۹۵۲ نفر در نوبت دوم آزمون سراسری سال ۱۴۰۴ شرکت کرده‌اند که با توجه به اینکه برخی داوطلبان در یک یا چند گروه آزمایشی شرکت کرده‌اند پیش بینی می‌شود حدود یک میلیون و ۱۲۰ هزار نفر در مرحله انتخاب رشته شرکت کنند.

■ ■ ■

ثبت سفارش کتاب‌های درسی ۱۴۰۴ تا ۳۰ شهریور تمدید شد

معاول توسعه منابع و پشتیبانی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی از فرصت ثبت و اصلاح سفارش کتاب‌های درسی برای دانش آموزان منوط به ثبت‌نام در مدرسه است، تصریح کرد: نزدیک به یک میلیون و ۷۰۰ هزار دانش آموز همچنان در سامانه ثبت سفارش کتاب‌های درسی خود را انجام ندادند که انتظار می‌رود تا پایان شهریور این مهم انجام گیرد.

■ ■ ■

مسئول ذی‌ربط در وزارت بهداشت اعلام کرد: تولید ۱.۵ کیلو پسماند عفونی به ازای هر تخت بیمارستانی

رئیس مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت درباره متوسط تولید پسماند بیمارستانی در ایران، گفت: در حال حاضر به ازای هر تخت بیمارستانی، حدود ۱ کیلو و ۵۰۰ گرم پسماند تولید می‌شود. از این مقدار، حدود یک کیلو ونیم، پسماند عفونی و تیز و پررنده است. به گزارش خبرنگار ایلنا، اداره حفاظت محیط زیست تهران در دو ماه نخست تابستان، بیش از ۲۰خطایه زیست محیطی برای بیمارستان‌های متخلف از آیین‌نامه‌های زیست محیطی صادر کرده است. به گفته ی معاول مدیر کل و سرپرست اداره حفاظت محیط زیست تهران، این خطایه‌ها پس از دریافت شکایات مردمی و بررسی میدانی کارشناسان صادر شد. «محسن فرهادی»، رئیس مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا، درباره خطایه‌های زیست محیطی صادر شده توضیح داد: در خصوص خطایه‌های زیست محیطی صادر شده، مشخص نشد که مربوط به پسماند است یا فاضلاب. ولی اگر مبنار ابر پسماند بیمارستانی و پسماند عفونی بگذاریم، باید گفت که ضوابط امحای پسماند بیمارستانی فعلی، با توجه به شرایط و گذشت زمان، نیازمنداصلاحاتی است.

■ ■ ■

نیم میلیون خودرو امسال به دلیل تخلفات شبانه جریمه شدند

مشمول اعمال قانون شده‌اند. همچنین ۳۱ هزار و ۵۵۰ وسیله نقلیه نیز در پایتخت توقیف شده‌اند. اما رای که بیابگر تشدید نظارت‌ها بر خودروفاطع باقانون گریزی در ساعات کم‌تردد شبانه است. به گزارش مرکز اطلاع رسانی پلیس راهور تهران بزرگ، سرهنگ فیروز کشپیر افزود: ۶۱ در صد از فوئی‌های تصادفات، شبانه در بزرگراه رخ داده‌اند، ۳۴ در صد در خیابان‌های اصلی و سهم معابر محلی بسیار محدود است. این آمار نشان می‌دهد خلوتی شب نباید موجب قانون گریزی و بی احتیاطی برخی رانندگان شود.سرهنگ کشپیر در پایان گفت:آمار هاشان می‌دهد که میزان تصادفات و تخلفات در ساعات شبانه به مراتب بیشتر از روز است. بی توجهی به قوانین در این ساعات، عامل اصلی بروز حوادث مرگبار است.

■ ■ ■

قهرمان کراسفیت ایران در مشهد به قتل رسید

که چندتن دیگر نیز از مهمانان جشن عروسی مجروح شدند.به گزارش مهر، حدود ۸۵۰ مهمان در جشن دامادی یکی از اهالی روستای باز (از گاه‌افردوسی بزرگ) شرکت داشتند که ناگهان رفت و آمدهای مشکوک جوانی که با دست‌های باز و قلدر، مابانه در جمع مهمانان حاضر شده بود، او در یک لحظه دست خود را به ناحیه کمر برودا بپرون کشیدن سلاح،مهمانان را به گلوله بست. بعد از بازبینی دوربین‌های مدار بسته آغاز و مشخص شد فردی به نام هعلی -قی- که به تعدادی از مهمانان خصومت شخصی داشته، اقدام به تیر اندازی‌های مرگبار کرده‌است.

■ ■ ■

توزیع واکسن آنفلوآنزا در داروخانه‌ها از شهریور و مهرماه

افراد گروه‌های پرخطر می‌توانند در اولین فرصت آن را دریافت کنند؛ا مهر اسفندماه کهبیماران آنفلوآنزایمیع می‌شودواکسن آنفلوآنزایمی توان دریافت کرد.

لایحه صدور گواهینامه موتورسیکلت زنان بالاخره به مجلس راه یافت؛

انطباق ناگزیر یک قانون با واقعیت جامعه

سعیده علیپور

ایمن روزها دیدن زنانی که سوار موتورسیکلت‌اند، دیگر عجیب و ناآشنا نیست. در تهران، اصفهان، رشت، شیراز و حتی شهرهای کوچک‌تر، زانی را می‌توان دید که برای رسیدن سریع‌تر به محل کار یا دانشگاه، یا برای انجام کارهای روزمره، سوار موتور می‌شوند. برخی از آنان از پس هزینه‌های خرید خودرو بر نمی‌آیند، برخی دیگر ترافیک و حمل‌ونقل عمومی ناکارآمد را تاب نمی‌آورند. برای این گروه، موتور نه یک ابزار تفریحی، بلکه وسیله‌ای برای زیستن در شهری شلوغ و پرهزینه است.

اما سلبای بزرگ پلیس بر سر این تصویر آشنا همچنان سنگینی می‌کند. فرصت ثبت و اصلاح سفارش پلیس رسماً هیچ‌گاه نگفته موتورسواری زنان ممنوع است، چرا که چنین ممنوعیتی در قانون نیامده، با این حال برای زنان گواهینامه موتورسیکلت صادر نمی‌شود. پلیس در عین حال تأکید دارد که موتورسواری بدون گواهینامه تخلف است؛ بنابراین زنان در یک چرخه‌ی عجیب گرفتار شده‌اند: از یک سو قانونی صریح برای منع وجود ندارد، از سوی دیگر امکانی برای صدور گواهینامه هم نیست. نتیجه روشن است؛ زانی که با موتور در خیابان حرکت می‌کنند، در معرض توقیف وسیله نقلیه و جریمه قرار دارند.

هر چند که تاچندی پیش این توقف و توقیف زیاد رخ می‌داد، اما این روزها با زیاد شدن شمار زنان موتورسوار پلیس هم ترجیح داده که ورود نکنند و در نتیجه خبرهای کمتری از توقف و توقیف راکبان زن شنیده می‌شود.

اما در این میان این پرسش اساسی مطرح می‌شود که چرا باید قانونی که برای همه شهروندان نوشته می‌شود، این قدر از واقعیت روزمره فاصله داشته باشد؟ زنان موتورسوار در خیابان هستند، اما قانون همچنان چشمش راسته است.

در چنین شرایطی در روزهای اخیر خبرهایی در خصوص آماده کردن لایحه دولت برای صدور گواهینامه موتورسیکلت زنان شنیده می‌شود. این یعنی احتمال قانونی شدن موتورسواری زنان بیش از هر زمان دیگری وجود دارد.

قانون فعلی؛

محدودیت بدون پشتوانه منطقی
در روزهای اخیر معاون تقنینی معاونت پارلمانی ریاست جمهوری از ارائه لایحه‌ای خبر می‌دهد. براساس گفته سید کاظم دلخوش؛ «مطابق تبصره ماده ۲۰ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی، صدور گواهینامه موتورسیکلت صرفاً برای مردان تعریف شده است. این محدودیت به دلیل عدم

گفت و گو

ذکر واژه زنان در متن قانون ایجاد شده است.»

به عبارت دیگر، قانون به شکل صریح زنان را ممنوع نکرده، بلکه تنها یک خلا قانونی و عدم تعیین مرجع صدور گواهینامه برای آنان ایجاد کرده است. نتیجه آن شده که زنان موتورسوار نه تنها از دریافت گواهینامه محروم‌اند، بلکه بیمه و پوشش قانونی در حوادث رانندگی نیز شامل حالشان نمی‌شود. دلخوش در گفت‌وگویی با روزنامه ایران توضیح داده است: «در صورت وقوع حوادث رانندگی برای زنان راکب موتورسیکلت، خسارت‌های وارده به سایر وسایل نقلیه یا عابران توسط بیمه پوشش داده نمی‌شود. این موضوع تنها برای زنان، بلکه برای تمامی استفاده‌کنندگان از معابر، خطرات مالی جدی ایجاد می‌کند.»

ضرورت هماهنگی قانون با واقعیت

اگر چه تعداد زنان موتورسوار در شهرها افزایش یافته است، اما همچنان زنان با مشکلات متعددی مثل برخورد پلیس به دلیل نداشتن گواهینامه، نبود پوشش بیمه‌ای در حوادث رانندگی و فشارهای اجتماعی و نگاه‌های قضاوت‌گر مواجه‌اند. این وضعیت نشان می‌دهد که خلا قانونی، عملاً تبعیض جنسیتی ایجاد کرده و زنان را در موقعیت پرخطر و غیرقابل کنترل قرار داده است.

به همین دلایل و بسا توجه به افزایش

لایحه صدور گواهینامه موتورسیکلت زنان بالاخره به مجلس راه یافت؛

روزافزون زنان موتورسوار، لازم است این افسرد گواهینامه داشته و بتوانند پاسخگو باشند. به طوری که اگر راکب موتورسیکلت یا راننده آن دچار آسیبی شوند یا لازم باشد نظارت بر آنها اعمال شود، پلیس اقدامات قانونی انجام دهد.

زنان جامعه جلوتر از قانون

واقعیت اجتماعی امروز به وضوح نشان می‌دهد که جامعه زودتر از قانون تغییر کرده است. زنان موتورسوار وجود دارند و روز به روز بر تعدادشان افزوده می‌شود، اما قانون همچنان پشت پرده مانده است. دلخوش می‌گوید: «روز به روز به تعداد زنان موتورسوار اضافه می‌شود و همین لزوم برنامه‌ریزی در این زمینه را می‌طلبد.»

این سخن، پیام روشنی دارد: اگر قانون می‌خواهد اعتبار و کارآمدی خود را حفظ کند، ناگزیر است با واقعیت زندگی روزمره زنان هم‌راستا شود.

اما نقطه امیدوارکننده این است که تدوین لایحه و همکاری معاونت زنان ریاست جمهوری و نمایندگان مجلس، می‌تواند گام مهمی برای قانونی شدن موتورسواری زنان باشد. هر چند که به تجربه در اعتقاد برخی از کاربران در شبکه‌های اجتماعی با رفتن این لایحه به مجلس باید منتظر بود که افراد تندرویی مثل «آقا تهرانی و رسایی احادیث جدیدی درباره حرام بودن موتورسواری زنان بیرون دهند.»

عرف اجتماعی و دوگانگی نگاه‌ها

البته حساسیت ار جنس اظهارات آقا تهرانی و رسایی تازه نیست. تجربه دوچرخه‌سواری زنان در سه دهه گذشته بارها نشان داده که حساسیت‌ها بیشتر ریشه در ذهنیت‌های عرفی و سنتی دارد تا متن قانون. از «دوچرخه اسلامی» دهه ۸۰ که قرار بود نبی‌ی از بدن زن را بپوشاند تا فتاوی‌های علمای اصفهان و مشهد علیه دوچرخه‌سواری زنان، همگی حکایت

است. بنابراین مطالبه‌ی زنان برای موتورسواری، مطالبه‌ای جدی‌تر از گذشته شد. ضمن اینکه در این سال‌ها دوچرخه سواری زنان که پیشتر عجیب و غریب بود هم قبح گذشته خود را از دست داد و در نتیجه کم‌کم قبح‌نشتن روی موتورسیکلت هم از میان رفت. اما از آنجایی که این وسیله نقلیه نیاز به گواهی نامه دارد، چالش آن از حد عرف جامعه و دلواپسان و تندروها فراتر رفته و به سطح حاکمیتی و قانونگذاری رسیده است.

لایحه دولت و اظهارات تازه مسئولان

ماجرا اصادر ماه‌های اخیر وارد مرحله تازه‌ای شده است. همانطور که پیشتر اشاره شد؛ دولت در حال آماده کردن لایحه صدور گواهینامه موتورسیکلت است و در این خصوص برخی از نمایندگان زن مجلس مثل سارا فلاحی نماینده ایلام نیز با معاونت پارلمانی دولت همکاری کرده است. این خبر موجدی از واکنش‌ها را در شبکه‌های اجتماعی برانگیخت؛ برخی آن را نشانه‌ای از تغییر دانستند و برخی دیگر با طنز و کنایه واکنش نشان دادند. یکی از کاربران ایکس (توییتر سابق) نوشت: «در تارتار خواهند نوشت کشوری بود که زنانش امکان دریافت گواهینامه خلبانی داشتند، اما نمی‌توانستند گواهینامه موتورسیکلت بگیرند.»

از سوی دیگر، معاون فرهنگی قوه قضاییه نیز در گفت‌وگویی با باشگاه خبرنگاران اعلام کرد: «موتورسواری زنان هیچ‌اشکال شرعی ندارد. در فرهنگ اسلام، سوار زین شدن برای زنان مکروه است، اما حرام نیست. مشکل اصلی رعایت عفاف و حجاب است. او البته تأکید کرد که احتمالاً حکم دیوان عدالت‌داری درباره الزام پلیس به صدور گواهینامه برای زنان در تجدیدنظر رد خواهد شد، اما اگر قانون تغییر کند، تئوریس برانند یا در خط مقدم پزشکی

این اظهارات، اگرچه راه را به روی تغییرات آینده باز می‌گذارد، اما نشان می‌دهد که دستگاه‌های رسمی همچنان به جای پذیرش واقعیت جامعه، درگیر ملاحظات شرعی و سیاسی‌اند.

قانون مانع نیست، تفسیر مانع است

از منظر حقوقی، ماجرا پیچیده‌تر به نظر می‌رسد. پلیس راهور استدلال می‌کند که در تبصره ماده ۲۰ قانون تخلفات رانندگی آمده است: «صدور گواهینامه رانندگی موتورسیکلت برای مردان بر عهده نیروی انتظامی است.» برداشت پلیس این بوده که چون در متن قانون از «مردان» نام برده شده، پس صدور گواهینامه برای زنان از صلاحیت این نهاد خارج است.

اما محمود پور رضانی، دانشجوی دکتری حقوق عمومی، در یادداشتی در کانال تلگرام خود می‌استدلال را به‌شدت نقد کرده است. به گفته او، اصطلاح «برای مردان» در این قانون یک «لقب» محسوب می‌شود و اصولیون فقهی معتقدند لقب «مفهوم ناقص» ندارد. بنابراین نمی‌توان از ذکر کلمه «مردان» نتیجه گرفت که

شماره ۱۹۸۷ / یکشنبه ۹ شهریور ۱۴۰۴ / ۷ ربيع الاول ۱۴۴۷ / ۳۱ اگوست ۲۰۲۵

زنان صریحا مستثنا شده‌اند. علاوه بر این، در قوانین دیگر از جمله ماده ۲۲ قانون حمل‌ونقل و عبور کالای خارجی، صلاحیت عام پلیس برای صدور انواع گواهینامه‌ها به رسمیت شناخته شده است. آیین‌نامه‌های اخیر هیأت وزیران نیز هیچ محدودیت جنسیتی برای صدور گواهینامه موتورسیکلت ذکر نکرده‌اند. جمع‌بندی حقوقی پور رضانی این است: «حتی بدون اصلاح قانون، پلیس راهور می‌تواند و باید برای زنان نیز گواهینامه موتور سیکلت صادر کند. محروم کردن زنان از این حق، نه‌پشتوانه قانونی دارد و نه شرعی.»

کارزارهای مدنی و صدای زنان

ایمن مطالبه‌امافقط در سطح بحث‌های حقوقی باقی نمانده است. سال گذشته بیش از ۴۰ هزار نفر در پلتفرم «کارزار» با امضای نامه‌ای از سه قوه خواستند که امکان موتورسواری دوچرخه‌سواری زنان فراهم شود. در متن این کارزار آمده بود: «زنان همچون مردان بار زندگی را به دوش می‌کشند. هزینه‌های حمل‌ونقل عمومی سنگین است و بسیاری توان خرید خودرو را ندارند. خواهشمندیم شرایطی فراهم شود که زنان بتوانند از موتورسیکلت و دوچرخه برای رفت‌وآمد روزانه استفاده کنند.»

ایسن کارزار، فارغ از نتیجه رسمی، نشان‌دهنده‌ی شکل‌گیری یک اراده اجتماعی است. زنان دیگر حاضر نیستند با ممنوعیت‌های نانوشته کنار بیایند.

تبعیض جنسیتی در برابر حق شهروندی

مساله موتورسواری خود را فقط یک موضوع حمل‌ونقل نیست. در لایه‌های عمیق‌تر، این مساله نمادی از تبعیض جنسیتی در قوانین واجرات است. جامعه‌ای که به زنان اجازه می‌دهد خلبان شوند، تئوریس برانند یا در خط مقدم پزشکی و مهندسی فعالیت کنند، چگونه هنوز بر سر رانندگی یک موتورسیکلت دو دل است؟

از منظر حق شهروندی، زنان باید همان فرصت‌هایی را ابسرای جابه‌جایی در شهر داشته باشند که مردان دارند. ممانعت از این حق، در واقع تحمیل هزینه‌های مضاعف به آنان است؛ چه هزینه مالی برای استفاده بیشتر از تاکسی و حمل‌ونقل عمومی و چه هزینه اجتماعی مثل برخورد پلیس، نگاه‌های قضاوت‌گر، نامنی در مسیرهای فرعی بازار سال لایحه دولت به مجلس. برخی امیدوارند که گره قانونی سرانجام باز شود. اما تجربه نشان داده که موضوعات مرتبط با زنان در ایران، معمولاً بیش از حد سیاسی و فرهنگی می‌شوند. کافی است چند نماینده با امام جمعه برخورد متفاوتی در تصویب قانونی ساده‌ماه‌ها وسال‌ها به تعویق بیاافتد.

با این حال، افزایش روزافزون زنان موتورسوار در خیابان‌ها نشان‌ای است از اینکه جامعه زودتر از قانون تغییر کرده است. قانون، اگر می‌خواهد اعتبارش را حفظ کند، ناگزیر است با واقعیت تطبیق دهد.

فعال حوزه اعتیاد بارداعای شهردار تهران درباره حذف کلونی‌های معتادان در پایتخت:

آن قدر پاتوق به زاکانی نشان می‌دهم که شرمنده حرفش شود

و NGها بارها این موضوع را اعلام کردند. دلیل شکست طرح ماده ۱۶ همین است که این مراکز بایت در مان در ست نشده‌اند؛ یعنی تصمیم گیرنده و برنامهریز نگسارن بیمار نبوده و برای حل مساله فکری نکرده است. در حقیقت، فردی که دنبال حل مساله باشد، باید به در مان اعتیاد فکر کند و بهترین راحل را در پیش گیرد. دولت در مراکز ماده ۱۶ به در مان فکر نکرده و مساله آن چیز دیگری بوده است. مساله دولت کار تن خواب‌هایی بودند که در سطح شهر جمع می‌شدند و به لحاظ امنیتی و سیاسی مشکل ایجاد می‌کردند. دولت هم مساله خود را حل کرده و به مساله اصلی، یعنی اعتیاد فکر نکرده است. بنابراین به این نتیجه رسیده که معتادان را جمع کند تا در سطح شهر حضور نداشته باشند.»

او ادامه داد: «اگر قرار بر این‌س بود که کار تن خواب‌ها از سطح شهر جمع شوند، بله جمع شدند. اما این موضوع هم شکست‌خورده است. برای بخش خصوصی مساله چیز دیگری و

کرد: «وقتی شهردار تهران با تحصیلات غیر مرتبط مشاور اجتماعی رئیس شهرو می‌شود، شما حساب بقیه موضوعات را کنید. این چه مدل درون سازمانی است و خوب است اتفاق نیفتد و هر کسی در جایگاه خودش باشد. ما چندانور بیش با آقای ذوالفقاری، دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر، جلسه داشتیم و فقط درباره یک موضوع تشکر کردم، آن هم این بود که فردی را به عنوان مدیر کل تشکل‌های مردمی ستاد مبارزه با مواد مخدر انتخاب کرده‌اند که حدود ۳۰ سال است در ستاد فعالیت می‌کند.»

ادعای ازبین رفتن کلونی‌های معتادان، خوراک تبلیغاتی است

این فعال حوزه اعتیاد در پاسخ به این سوال دبمیان ایران که آیا همان‌طور که علیرضا زاکانی اعلام کرده است، کلونی‌های معتادان در تهران از بین رفته یا خیر، گفت: «این حرف‌ها بیشتر خوراک تبلیغاتی است که در مسائل و درگیری‌های جناحی گفته می‌شود. آقای زاکانی یک بار بن مهره آمد تا یک صبح تا شب از دیدن پاتوق‌های شهر تهران خسته‌اش بکنم. آن قدر او را به پاتوق‌های مختلف می‌برد که شرمنده‌اش حرفش شود.» او اشاره به اینکه در فهر حزاد تبدیل به یک پارک شده است، اظهار کرد: «این‌طور نیست که طر‌حی برای ماده ۱۶ انجام می‌دهند، همه را به این مراکز منتقل کنند. معتادان پراکنده می‌شوند و به جاهای دیگر می‌روند. اما رودر در فرحزاد را تبدیل به پارک کردند. کار بقیه نیست. به هر حال برای شهر یک حرکت مثبتی انجام شد، اما احتمال این که کار تن خواب‌ها جای خود را عوض کرده باشند، وجود دارد. اما خدا کند آن‌ها را به مراکز ماده ۱۶ نبرده باشند، چون قانونی در اعتیاد وجود دارد که متاسفانه نویسندگان مراکز ماده ۱۶ به آن توجه نکرده و باعث شده است که این مراکز آسیب اعتبار را پر رنگ‌تر می‌کند. قانون این است که وقتی معتادی برای مدتی مصرف مواد را قطع می‌کند و آسیب مصرف دوباره آن از قبل (قطع مصرف) بیشتر می‌شود و معتادان یا شکل و الگوی مصرف را تغییر می‌دهند یا دز مصرف را بیشتر می‌کنند، به همین دلیل، من همیشه دماعی کنم که بیماران کار تن خواب و معتادان گیر مراکز ماده ۱۶ نیفتند تا وضعیت آن‌ها بدتر نشود.»

بهرامی در پایان تأکید کرد: «خواهش می‌کنم که مسئولان عالی اجتماعی کشور مانند دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر و شورای اجتماعی کشور با عینک سیاسی به مساله اعتیاد نگاه نکنند و دنبال راهکار حل مسائل اعتیاد باشند، نه آن‌که صورت‌مساله را پاک کنند.»